

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 492/2011

af 5. april 2011

om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen

(kodifikation)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 46,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober
1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for
Fællesskabet ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere
lejligheder ⁽⁴⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationa-
liseringshensyn kodificeres.

(2) Arbejdskraftens frie bevægelighed bør sikres inden for
Unionen. Dette indebærer afskaffelse af enhver i

nationaliteten begrundet forskelsbehandling mellem
medlemsstaternes arbejdstagere for så vidt angår beskæf-
tigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår samt ret for
disse arbejdstagere til — med forbehold af de begræns-
ninger, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige
orden, sikkerhed og sundhed — frit at skifte opholdssted
inden for Unionen med henblik på at have lønnet
beskæftigelse.

(3) Der bør fastsættes bestemmelser, der gør det muligt at nå
de mål, der er fastsat i artikel 45 og 46 i traktaten om
Den Europæiske Unions funktionsmåde om den frie
bevægelighed.

(4) Den frie bevægelighed for arbejdstagere og deres familier
er en fundamental ret. Arbejdskraftens bevægelighed
inden for Unionen skal være et af de midler, der,
samtidig med at medvirke til at tilfredsstille medlemsta-
ternes økonomiske behov, sikrer arbejdstageren mulighed
for at forbedre sine leve- og arbejdsvilkår og dermed også
gør det lettere for ham at opnå social fremgang. Alle
medlemsstaternes arbejdstagere bør have bekræftet
retten til at have beskæftigelse efter eget valg inden for
Unionen.

(5) Denne ret bør anerkendes uden forskel for »permanente«
arbejdstagere, sæsonarbejdere, grænsearbejdere og
arbejdstagere, der udfører arbejde som led i en tjenestey-
delse.

(6) Retten til fri bevægelighed forudsætter, for at den objek-
tivt set kan udøves i frihed og værdighed, at der sikres
ligebehandling, faktisk som retlig, i alt, der vedrører den
egentlige udøvelse af lønnet beskæftigelse og adgang til
bolig og at hindringer, der står i vejen, for arbejdskraftens
bevægelighed endvidere fjernes, især med hensyn til
betingelserne for integration af arbejdstagerens familie i
modtagerlandets samfund.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 11.2.2011, s. 170.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.9.2010 (endnu ikke offentliggjort
i EUT) og Rådets afgørelse af 21.3.2011.

⁽³⁾ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2.

⁽⁴⁾ Se bilag I.

- (7) Princippet om ligestilling af arbejdstagere i Unionen indebærer, at alle medlemsstaters statsborgere har samme fortrinsret til beskæftigelse som indenlandske arbejdstagere.
- (8) Fremgangsmåderne ved formidling og udligning, især ved hjælp af direkte samarbejde mellem arbejdsmarkedsmyndighedernes centrale kontorer og også mellem regionale kontorer samt ved en koordineret information, sikrer i almindelighed et bedre overblik over arbejdsmarkedet. Arbejdstagere, der måtte ønske at flytte, bør regelmæssigt informeres om leve- og arbejdsvilkår.
- (9) Der er snæver sammenhæng mellem arbejdskraftens frie bevægelighed, beskæftigelsen og den faglige uddannelse, navnlig for så vidt sidstnævnte tilsigter at sætte arbejdstagerne i stand til at modtage konkrete tilbud om beskæftigelse fra andre områder inden for Unionen. En sådan sammenhæng gør det nødvendigt, at problemer, der opstår i forbindelse hermed, ikke længere undersøges isoleret, men i indbyrdes sammenhæng, herunder samtidig under hensyn til arbejdsmarkedsproblemer på regionalt plan. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne bestræber sig på at koordinere deres beskæftigelsespolitik —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

BESKÆFTIGELSE, LIGEBEHANDLING OG ARBEJDESTAGERENS FAMILIE

AFSNIT 1

Adgang til beskæftigelse

Artikel 1

1. Enhver statsborger i en medlemsstat har uanset bopæl ret til at tage og udøve lønnet beskæftigelse på en anden medlemsstats område i overensstemmelse med de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der gælder for arbejdstagere, der er statsborgere i denne stat.

2. Han har på en anden medlemsstats område navnlig samme fortrinsstilling som statsborgere i denne stat med hensyn til adgangen til ledige stillinger.

Artikel 2

Enhver statsborger i en medlemsstat og enhver arbejdsgiver, der udøver virksomhed på en medlemsstats område, kan i overensstemmelse med de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser udveksle tilbud og ansøgninger om beskæftigelse, indgå arbejdsaftaler og bringe dem til udførelse under forudsætning af, at det ikke medfører forskelsbehandling.

Artikel 3

1. Inden for rammerne af denne forordning finder de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser eller administrativ praksis i en medlemsstat ikke anvendelse:

- som for udenlandske arbejdstagere begrænser eller gør tilbud og ansøgninger om beskæftigelse, adgang til beskæftigelse og udøvelse heraf afhængig af betingelser, der ikke gælder for indenlandske arbejdstagere, eller
- som, skønt de gælder uden hensyn til nationalitet, udelukkende eller hovedsagelig har til formål eller bevirker, at statsborgere fra de øvrige medlemsstater udelukkes fra den tilbudte beskæftigelse.

Første afsnit gælder ikke for så vidt angår sprogkunderskaber, der kræves af hensyn til den tilbudte stillings særlige karakter.

2. Under de i stk. 1, første afsnit, nævnte bestemmelser eller praksis hører især sådanne, som i en medlemsstat:

- obligatorisk foreskriver en særlig fremgangsmåde ved ansættelse af udenlandsk arbejdskraft
- begrænser eller indskrænker offentliggørelse af stillingstilbud i pressen eller på anden måde eller gør den afhængig af andre betingelser end dem, der gælder for en arbejdsgiver, der udøver sin virksomhed på denne stats område
- gør adgang til beskæftigelse afhængig af betingelser, der vedrører registrering hos arbejdsformidlingen, eller som hindrer ansættelse ved stillingstilbud lydende på navn, for så vidt personer, som ikke er bosat på denne medlemsstats område, berøres heraf.

Artikel 4

1. De administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der i medlemsstaterne begrænser beskæftigelse af udenlandske arbejdstagere, i antal eller procent, i virksomheder, i erhvervsgræne, i regioner eller på nationalt plan, finder ikke anvendelse på statsborgere fra de øvrige medlemsstater.

2. Såfremt ydelse af begunstigelser til virksomheder i en medlemsstat er betinget af beskæftigelse af en minimumsprocent indenlandske arbejdstagere, betragtes statsborgere fra de øvrige medlemsstater med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer⁽¹⁾ som indenlandske arbejdstagere.

⁽¹⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

Artikel 5

En statsborger i en medlemsstat, der søger beskæftigelse i en anden medlemsstat, skal dér have samme bistand som den, arbejdsformidlingen i denne stat yder egne statsborgere, der søger beskæftigelse.

Artikel 6

1. Antagelse af en statsborger i en medlemsstat til beskæftigelse i en anden medlemsstat må ikke på grund af nationalitet være betinget af andre krav til helbredstilstand, fagkundskab eller andet end sådanne, der stilles til arbejdstagere, som er statsborgere i den anden medlemsstat og ønsker at have samme beskæftigelse.

2. En statsborger i en medlemsstat, der fra en arbejdsgiver i en anden medlemsstat end den, hvori han er statsborger, har modtaget et stillingstilbud lydende på navn, kan underkastes en prøve om faglige kvalifikationer, såfremt arbejdsgiveren ved afgivelsen af sit stillingstilbud udtrykkeligt har forlangt en sådan prøve.

AFSNIT 2

Udøvelse af beskæftigelse og ligebehandling*Artikel 7*

1. En arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat, må ikke på grund af sin nationalitet behandles anderledes på de øvrige medlemsstatsers område end indenlandske arbejdstagere med hensyn til beskæftigelses- og arbejdsvilkår, navnlig for så vidt angår aflønning, afskedigelse og, i tilfælde af arbejdsløshed, genoptagelse af beskæftigelse i faget eller genansættelse.

2. Arbejdstageren nyder samme sociale og skattemæssige fordele som indenlandske arbejdstagere.

3. Arbejdstageren har samme ret til på samme vilkår som indenlandske arbejdstagere at deltage i uddannelse i faglige uddannelsesinstitutioner, omskolings- og revalideringscentre.

4. Enhver bestemmelse i kollektive eller individuelle overenskomster eller andre kollektive aftaler om adgang til beskæftigelse, aflønning og alle andre arbejds- og afskedigelsesvilkår er retligt ugyldig, hvis den fastsætter eller tillader diskriminerende betingelser for arbejdstagere, der er statsborgere i andre medlemsstater.

Artikel 8

En arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat og er beskæftiget på en anden medlemsstats område, har ret til ligebehandling med hensyn til medlemskab af fagforeninger og udøvelse af fagforeningsrettigheder, herunder valgret samt adgang til administrative eller ledende stillinger i en fagforening. Han kan udelukkes fra deltagelse i administration af offentligretlige organer og fra udøvelse af offentligretlige hverv. Han er endvidere valgbar til organer, der repræsenterer arbejdstagerne i virksomhederne.

Stk. 1 berører ikke de ved lovgivning fastsatte bestemmelser, som i visse medlemsstater giver arbejdstagere fra andre medlemsstater mere omfattende rettigheder.

Artikel 9

1. En arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat og er beskæftiget på en anden medlemsstats område, har samme rettigheder og fordele som indenlandske arbejdstagere med hensyn til bolig, herunder til erhvervelse af ejendomsret til den fornødne bolig.

2. En arbejdstager, som omhandlet i stk. 1, kan i det område, hvor han er beskæftiget, med samme ret som indenlandske arbejdstagere, lade sig opføre på lister for boligsøgende, hvor sådanne lister føres, og således opnå de heraf følgende rettigheder og fordele.

Arbejdstagerens familie, der er forblevet i hjemlandet, betragtes i denne henseende som bosat i dette område, for så vidt en tilsvarende formodning gælder for indenlandske arbejdstagere.

AFSNIT 3

Arbejdstagerens familie*Artikel 10*

Såfremt en statsborger i en medlemsstat er eller har været beskæftiget på en anden medlemsstats område, har hans børn, hvis de er bosat på denne medlemsstats område, adgang til almindelig undervisning, lærlingeuddannelse og faglig uddannelse på samme vilkår som statsborgere i denne stat.

Medlemsstaterne skal fremme bestræbelser, der gør det muligt for disse børn på de bedst mulige vilkår at følge undervisningen.

KAPITEL II

FORMIDLING OG UDLIGNING AF TILBUD OG ANSØGNINGER OM BESKÆFTIGELSE

AFSNIT 1

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og med Kommissionen*Artikel 11*

1. Medlemsstaterne eller Kommissionen foranlediger eller foretager i fællesskab alle undersøgelser vedrørende beskæftigelse og arbejdsløshed, som de anser for nødvendige for arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen.

Arbejdsmarkedsmyndighedernes centrale kontorer i medlemsstaterne arbejder snævert sammen såvel indbyrdes som med Kommissionen med henblik på en fælles indsats ved udligning af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse inden for Unionen og ved den hertil knyttede anvisning af beskæftigelse til arbejdstagere.

2. Med henblik herpå opretter medlemsstaterne særlige kontorer, som har til opgave at organisere arbejdet inden for de i stk. 1, andet afsnit, nævnte områder og at samarbejde såvel indbyrdes som med Kommissionens tjenestegrene.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om enhver ændring i forbindelse med organisationen af disse kontorer, og Kommissionen offentliggør til orientering den pågældende ændring i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen alle oplysninger, der vedrører arbejdskraftens frie bevægelighed og arbejdstagernes beskæftigelse, samt oplysninger om beskæftigelsessituationen og beskæftigelsesudviklingen.

2. Kommissionen fastsætter under størst mulig hensyntagen til udtalelsen fra det faglige udvalg, som omhandlet i artikel 29 (herefter »det faglige udvalg«), hvorledes de i stk. 1 i nærværende artikel nævnte oplysninger skal udformes.

3. Hver medlemsstats særlige kontor sender i overensstemmelse med de fremgangsmåder, Kommissionen har fastsat under størst mulig hensyntagen til det faglige udvalgs udtalelse, de øvrige medlemsstaters særlige kontorer og Det Europæiske Koordineringsbureau, som omhandlet i artikel 18, oplysninger om leve- og arbejdsvilkår og arbejdsmarkedssituationen med henblik på orientering af arbejdstagere i de øvrige medlemsstater. Disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt.

De øvrige medlemsstaters særlige kontorer skal sikre omfattende offentliggørelse af disse oplysninger, navnlig ved udsendelse til vedkommende arbejdsmarkedsmyndigheder og ved anvendelse af alle meddelelsesmidler, der egner sig til orientering af de pågældende arbejdstagere.

AFSNIT 2

Udligningsordning

Artikel 13

1. Hver medlemsstats særlige kontor sender regelmæssigt de øvrige medlemsstaters særlige kontorer og Det Europæiske Koordineringsbureau som omhandlet i artikel 18:

- a) de beskæftigelsestilbud, der eventuelt kan udnyttes af andre medlemsstaters statsborgere
- b) de tilbud om beskæftigelse, der henvender sig til tredjelands
- c) de ansøgninger om beskæftigelse, der er indgivet af personer, der udtrykkeligt har erklæret, at de ønsker at arbejde i en anden medlemsstat

d) oplysninger opdelt på geografiske områder og fag om de beskæftigelsessøgende, der har erklæret, at de faktisk er villige til at tage arbejde i en anden medlemsstat.

Hver medlemsstats særlige kontor videresender snarest muligt disse oplysninger til de relevante kontorer under arbejdsmarkedsmyndighederne.

2. De tilbud og ansøgninger om beskæftigelse, der er nævnt i stk. 1, formidles efter et ensartet system, der er udarbejdet af Det Europæiske Koordineringsbureau, som omhandlet i artikel 18, i samarbejde med det faglige udvalg.

Dette system kan tilpasses om nødvendigt.

Artikel 14

1. Ethvert tilbud om beskæftigelse i henhold til artikel 13, der er rettet til arbejdsmarkedsmyndighederne i en medlemsstat, skal videregives og behandles af de kompetente arbejdsmarkedsmyndigheder i de øvrige berørte medlemsstater.

Disse myndigheder sender præcise og relevante ansøgninger til førstnævnte medlemsstat.

2. De i artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra c), nævnte ansøgninger om beskæftigelse skal besvares af de berørte medlemsstaters myndigheder inden for en rimelig frist, som ikke må være længere end en måned.

3. Arbejdsmarkedsmyndighederne skal yde arbejdstagere, der er statsborgere i andre medlemsstater, den samme fortrinsret som den, der ved passende foranstaltninger ydes nationale arbejdstagere i forhold til tredjelands statsborgere.

Artikel 15

1. De i artikel 14 nævnte foranstaltninger gennemføres af de særlige kontorer. I det omfang, de af de centrale myndigheder er bemyndiget hertil, og i det omfang, arbejdsmarkedsmyndighedernes organisation i en medlemsstat og arbejdsformidlingens apparat kan benyttes hertil:

- a) skal arbejdsmarkedsmyndighedernes regionale kontorer i medlemsstaterne:
  - i) på grundlag af de i artikel 13 nævnte oplysninger, som følges op af egnede foranstaltninger, foretage direkte formidling og udligning af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse

ii) etablere direkte forbindelse med henblik på udligning:

- i tilfælde af tilbud lydende på navn
- i tilfælde af individuelle ansøgninger om beskæftigelse rettet til et bestemt kontor under arbejdsmarkedsmyndighederne eller til en arbejdsgiver, der hører under dette kontors område
- ved udligningsforanstaltningerne vedrørende sæsonarbejdere, hvis ansættelse skal ske hurtigst muligt

b) udveksler de lokalt ansvarlige kontorer i grænseområder mellem to eller flere medlemsstater regelmæssigt oplysninger om tilbud og ansøgninger om beskæftigelse inden for deres område, og foretager direkte formidling og udligning af disse på samme måde som med kontorerne under arbejdsmarkedsmyndighederne i deres eget land.

Om nødvendigt etablerer de lokalt ansvarlige kontorer i grænseområder endvidere samarbejds- og servicestrukturer med henblik på at kunne tilbyde:

- brugerne flest mulige praktiske oplysninger om de forskellige aspekter af den frie bevægelighed og
- arbejdsmarkedets organisationer, velfærdstjenester (bl.a. offentlige, private og almennyttige) og alle de berørte institutioner en række samordnede foranstaltninger vedrørende fri bevægelighed

c) etablerer de offentlige særlige arbejdsformidlingskontorer for visse fag og for visse persongrupper et direkte samarbejde.

2. De pågældende medlemsstater tilsender Kommissionen den efter gensidig aftale udarbejdede fortegnelse over de i stk. 1 nævnte myndigheder, og til orientering offentliggør Kommissionen såvel fortegnelsen som enhver ændring i denne fortegnelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Anvendelse af de ansættelsesprocedurer, der benyttes af de myndigheder, som er oprettet til gennemførelse af overenskomster mellem to eller flere medlemsstater, er ikke obligatorisk.

AFSNIT 3

Regulerende foranstaltninger til fremme af ligevægten på arbejdsmarkedet

Artikel 17

1. På grundlag af en beretning fra Kommissionen udarbejdet ved hjælp af de oplysninger, der er indsendt af medlemsstaterne,

analyserer disse mindst en gang årligt sammen med Kommissionen resultaterne af Unionens ordninger vedrørende tilbud og ansøgninger om beskæftigelse.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger alle muligheder for at give medlemsstaternes statsborgere fortrinsstilling ved besættelse af ledige stillinger for at opnå ligevægt mellem tilbud og ansøgninger om beskæftigelse i Unionen. De træffer alle hertil nødvendige foranstaltninger.

3. Kommissionen sender hvert andet år Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en beretning om gennemførelsen af kapitel II, som sammenfatter de indhentede oplysninger og data fra gennemførte undersøgelser og forskning, og som fremhæver alle relevante forhold vedrørende udviklingen på Unionens arbejdsmarked.

AFSNIT 4

Det Europæiske Koordineringsbureau

Artikel 18

Det Europæiske Koordineringsbureau for udligning af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse (herefter »Det Europæiske Koordineringsbureau«), der er oprettet inden for Kommissionens rammer, har som almindelig opgave at fremme formidlingen og udligningen af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse på EU-plan. Det er i særdeleshed pålagt at varetage alle de faglige opgaver, som i henhold til denne forordning hører under Kommissionens område og navnlig at bistå medlemsstaternes arbejdsmarkedsmyndigheder.

Det Europæiske Koordineringsbureau udarbejder en oversigt over de i artikel 12 og 13 nævnte oplysninger samt over resultaterne af gennemførte undersøgelser og forskning i henhold til artikel 11 med angivelse af formålstjenlige oplysninger om den forventede udvikling i arbejdsmarkedssituationen i Unionen. Disse oplysninger sendes til de særlige kontorer i medlemsstaterne samt til det rådgivende udvalg, som omhandlet i artikel 21, og det faglige udvalg.

Artikel 19

1. Det Europæiske Koordineringsbureau har navnlig til opgave:

a) at koordinere de praktiske foranstaltninger, der er nødvendige i Unionen til formidling og udligning af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse og at undersøge arbejdstageres deraf følgende vandringer

b) i samarbejde med det faglige udvalg at medvirke til, at der med henblik herpå på administrativt og teknisk plan skabes mulighed for et samarbejde

c) såfremt særligt behov måtte opstå og efter aftale med de særlige kontorer, at foretage formidling af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse, hvor disse kontorer skal gennemføre udligning.

2. Det Europæiske Koordineringsbureau tilsender de særlige kontorer de tilbud og ansøgninger om beskæftigelse, der er sendt direkte til Kommissionen, og holdes underrettet om den videre behandling heraf.

Artikel 20

Kommissionen kan, efter aftale med den kompetente myndighed i hver medlemsstat og ifølge de bestemmelser, som den på baggrund af udtalelsen fra det faglige udvalg har fastsat, foranstalte besøg og tjenesterejser for tjenestemænd fra de øvrige medlemsstater samt udarbejde programmer for videreuddannelse af specialuddannet personale.

KAPITEL III

ORGANER, DER SKAL SIKRE SNÆVERT SAMARBEJDE MELLEM MEDLEMSSTATERNE MED HENSYN TIL ARBEJDSKRAFTENS FRIE BEVÆGELIGHED OG BESKÆFTIGELSE

AFSNIT 1

Det rådgivende udvalg

Artikel 21

Det rådgivende udvalg har til opgave at bistå Kommissionen i undersøgelse af spørgsmål, der rejses i forbindelse med gennemførelsen af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og foranstaltninger, som træffes i forbindelse med dens anvendelse med hensyn til arbejdskraftens frie bevægelighed og beskæftigelse.

Artikel 22

Det rådgivende udvalg har navnlig til opgave:

- at undersøge spørgsmål om den frie bevægelighed og beskæftigelsen inden for rammerne af nationale arbejdsmarkedspolitikker med henblik på en koordinering af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik på EU-plan, der skal bidrage til en udvikling af økonomierne samt en bedre ligevægt på arbejdsmarkedet
- i almindelighed at undersøge virkningerne af anvendelsen af denne forordning og eventuelle supplerende bestemmelser
- eventuelt at forelægge Kommissionen begrundede forslag til ændring af denne forordning

d) efter anmodning fra Kommissionen eller på eget initiativ at afgive begrundede udtalelser om generelle eller principielle spørgsmål, navnlig om udveksling af oplysninger om udviklingen på arbejdsmarkedet, om arbejdstagernes vandringer mellem medlemsstaterne, om programmer eller foranstaltninger, der er egnet til at fremme erhvervsvejledning og faglig uddannelse til fordel for den frie bevægelighed og beskæftigelsesmulighederne, samt om enhver form for bistand til arbejdstagerne og deres familie, herunder social bistand og indlogering af arbejdstagerne.

Artikel 23

1. Det rådgivende udvalg består af seks medlemmer for hver medlemsstat, heraf to regeringsrepræsentanter, to repræsentanter for arbejdstagerorganisationerne og to for arbejdsgiverorganisationerne.

2. For hver af de i stk. 1 nævnte grupper udpeges en suppleant for hver medlemsstat.

3. Medlemmer og suppleanter udnævnes for en periode af to år. Genudnævnelse kan finde sted.

Efter udløbet af deres hverv fungerer medlemmer og suppleanter, indtil en efterfølger er udpeget, eller dette er fornyet.

Artikel 24

Medlemmer af og suppleanter til det rådgivende udvalg udnævnes af Rådet, som ved valget af repræsentanter for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer tilstræber ligelig repræsentation for de forskellige berørte sektorer af erhvervslivet.

Til orientering offentliggør Rådet en fortegnelse over medlemmer og suppleanter i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 25

Formandsposten for det rådgivende udvalg beklædes af et medlem af Kommissionen eller dennes stedfortræder. Formanden deltager ikke i afstemninger. Udvalget træder sammen mindst to gange om året. Det indkaldes af formanden på dennes initiativ, eller når mindst 1/3 af medlemmerne anmoder herom.

Sekretariatsopgaverne varetages af Kommissionens tjenestegrene.

Artikel 26

Formanden kan som observatører eller sagkyndige til møder indbyde personer eller repræsentanter for organer, der har omfattende erfaring vedrørende beskæftigelsesområdet og arbejdstagernes vandringer. Formanden kan tilkalde sagkyndig bistand.

Artikel 27

1. Det rådgivende udvalg er beslutningsdygtigt, når 2/3 af medlemmerne er til stede.

2. Udtalelserne, der skal være begrundede, vedtages med absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer; såfremt mindretallet begærer det, skal de ledsages af en redegørelse for mindretallets synspunkter.

Artikel 28

Det rådgivende udvalg fastsætter sin arbejdsgang i en forretningsorden, der træder i kraft, når Rådet efter udtalelse fra Kommissionen har godkendt denne. Ikrafttrædelsen af eventuelle ændringer, som udvalget beslutter at foretage heri, sker efter samme procedure.

AFSNIT 2

Det faglige udvalg*Artikel 29*

Det faglige udvalg har til opgave at bistå Kommissionen med at forberede, fremme og løbende følge resultaterne af alle faglige arbejder og foranstaltninger til denne forordnings og eventuelle supplerende bestemmelsers gennemførelse.

Artikel 30

Det faglige udvalg har navnlig til opgave:

- a) at fremme og forbedre samarbejdet mellem de pågældende myndigheder i medlemsstaterne for så vidt angår alle faglige spørgsmål om arbejdskraftens frie bevægelighed og beskæftigelsen
- b) at udarbejde procedurer for organiseringen af de pågældende myndigheders fælles virksomhed
- c) at lette indsamlingen af hensigtsmæssige oplysninger for Kommissionen og for virkeliggørelsen af de i denne forordning fastsatte undersøgelser samt fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer mellem de pågældende myndigheder
- d) på teknisk plan at undersøge, hvorledes de kriterier, efter hvilke medlemsstaterne bedømmer situationen på deres arbejdsmarked, kan harmoniseres.

Artikel 31

1. Det faglige udvalg består af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer. Hver regering udnævner som medlem af det faglige udvalg et af de medlemmer, der repræsenterer den i det rådgivende udvalg.

2. Hver regering udnævner en suppleant blandt sine øvrige repræsentanter — medlemmer eller suppleanter — i det rådgivende udvalg.

Artikel 32

Formandsposten i det faglige udvalg beklædes af et medlem af Kommissionen eller dennes stedfortræder. Formanden deltager ikke i afstemninger. Formanden og udvalgets medlemmer kan tilkalde sagkyndig bistand.

Sekretariatsopgaverne varetages af Kommissionens tjenestegrene.

Artikel 33

De forslag og udtalelser, som er udarbejdet af det faglige udvalg, forelægges Kommissionen og tilsendes det rådgivende udvalg til underretning. Disse forslag og udtalelser ledsages af en redegørelse for de synspunkter, der er fremsat af de enkelte medlemmer af det faglige udvalg, såfremt disse anmoder herom.

Artikel 34

Det faglige udvalg fastsætter sin arbejdsgang i en forretningsorden, der træder i kraft, når Rådet efter udtalelse fra Kommissionen har godkendt denne. Ikrafttrædelsen af eventuelle ændringer, som udvalget beslutter at foretage heri, sker efter samme procedure.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 35*

De forretningsordener, der gjaldt for det rådgivende udvalg og det faglige udvalg den 8. november 1968 forbliver i kraft.

Artikel 36

1. Denne forordning berører ikke bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab om adgang til kvalificeret beskæftigelse inden for atomenergiområdet eller bestemmelserne om denne traktats anvendelse.

Denne forordning omfatter dog den gruppe af arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som nævnes i første afsnit, for så vidt der ikke er fastsat regler om deres retsstilling i de nævnte traktater eller bestemmelser.

2. Denne forordning berører ikke de bestemmelser, som er vedtaget i medfør af artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

3. Denne forordning vedrører ikke sådanne forpligtelser for medlemsstaterne, der hidrører fra særlige forbindelser eller fremtidige overenskomster med visse ikke-europæiske lande eller territorier, der er begrundet i institutionelle bånd, som bestod den 8. november 1968, eller der hidrører fra de overenskomster, der var gældende den 8. november 1968, med visse ikke-europæiske lande eller territorier, der er begrundet i institutionelle bånd.

Arbejdstagere fra disse lande eller territorier, som i overensstemmelse med denne bestemmelse har lønnet beskæftigelse inden for en af disse medlemsstaters område, kan ikke på de øvrige medlemsstaters område, påberåbe sig denne forordnings bestemmelser.

Artikel 37

Medlemsstaterne meddeler i tiden mellem datoen for undertegnelsen og ikrafttrædelsen af de mellem dem indgåede aftaler, konventioner eller overenskomster, der vedrører arbejdsmarkedsområder, til orientering Kommissionen ordlyden af disse.

Artikel 38

Kommissionen vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning. Med henblik herpå handler den i snævert samarbejde med medlemsstaternes centrale myndigheder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 5. april 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

Artikel 39

Administrationsudgifterne for det rådgivende udvalg og det faglige udvalg opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget under Kommissionens sektion.

Artikel 40

Denne forordning gælder for medlemsstaterne og deres statsborgere med forbehold af artikel 2 og 3.

Artikel 41

Forordning (EØF) nr. 1612/68 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 42

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne

GYŐRI E.

Formand

BILAG I

OPHÆVET FORORDNING MED OVERSIGT OVER ÆNDRINGER

Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68
(EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2)

Rådets forordning (EØF) nr. 312/76
(EFT L 39 af 14.2.1976, s. 2)

Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92
(EFT L 245 af 26.8.1992, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/38/EF
(EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

Udelukkende artikel 38,
stk. 1

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 1612/68	Nærværende forordning
Første del	Kapitel I
Afsnit I	Afsnit 1
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1, første afsnit	Artikel 3, stk. 1, første afsnit
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, første led	Artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a)
Artikel 3, stk. 1 første afsnit, andet led	Artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra b)
Artikel 3, stk. 1, andet afsnit	Artikel 3, stk. 1, andet afsnit
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Afsnit II	Afsnit 2
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8, stk. 1	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Afsnit III	Afsnit 3
Artikel 12	Artikel 10
Anden del	Kapitel II
Afsnit I	Afsnit 1
Artikel 13	Artikel 11
Artikel 14	Artikel 12
Afsnit II	Afsnit 2
Artikel 15	Artikel 13
Artikel 16	Artikel 14
Artikel 17	Artikel 15
Artikel 18	Artikel 16
Afsnit III	Afsnit 3

Forordning (EØF) nr. 1612/68	Nærværende forordning
Artikel 19	Artikel 17
Afsnit IV	Afsnit 4
Artikel 21	Artikel 18
Artikel 22	Artikel 19
Artikel 23	Artikel 20
Tredje del	Kapitel III
Afsnit I	Afsnit 1
Artikel 24	Artikel 21
Artikel 25	Artikel 22
Artikel 26	Artikel 23
Artikel 27	Artikel 24
Artikel 28	Artikel 25
Artikel 29	Artikel 26
Artikel 30	Artikel 27
Artikel 31	Artikel 28
Afsnit II	Afsnit 2
Artikel 32	Artikel 29
Artikel 33	Artikel 30
Artikel 34	Artikel 31
Artikel 35	Artikel 32
Artikel 36	Artikel 33
Artikel 37	Artikel 34
Fjerde del	Kapitel IV
Afsnit I	—
Artikel 38	—
Artikel 39	Artikel 35
Artikel 40	—
Artikel 41	—
Afsnit II	—
Artikel 42, stk. 1	Artikel 36, stk. 1

Forordning (EØF) nr. 1612/68	Nærværende forordning
Artikel 42, stk. 2	Artikel 36, stk. 2
Artikel 42, stk. 3, første afsnit, første og andet led	Artikel 36, stk. 3, første afsnit
Artikel 42, stk. 3, andet afsnit	Artikel 36, stk. 3, andet afsnit
Artikel 43	Artikel 37
Artikel 44	Artikel 38
Artikel 45	—
Artikel 46	Artikel 39
Artikel 47	Artikel 40
—	Artikel 41
Artikel 48	Artikel 42
—	Bilag I
—	Bilag II